

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2020

VIII. volební období

Pozměňovací návrh

**Poslanců Víta Rakušana, Ivana Bartoše, Františka Navrkala,
Jana Farského a Mariana Jurečky**

k vládnímu návrhu zákona o evidenci skutečných majitelů

(Sněmovní tisk 886)

Vládní návrh zákona o evidenci skutečných majitelů se mění takto:

V § 5 odstavec 4 zní:

„(4) Při určení skutečného majitele korporace, jejíž podíl je spravován v právním uspořádání, se použije domněnka podle § 6 odst. 3.“.

Zdůvodnění navrhované změny:

Návrh nového zákona o evidenci skutečných majitelů si klade za cíl především řádně transponovat do českého právního řádu některé nové požadavky v oblasti evidence skutečných majitelů, jež byly zavedeny směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU, a vytvořit celistvou úpravu evidence skutečných majitelů.

Podle návrhu zákona je definice skutečného majitele vystavěna na materiálním hledisku, když se jím rozumí každá fyzická osoba, která je koncovým příjemcem nebo osobou s koncovým vlivem. Co se však týče svěřenských fondů, návrh zákona vychází z čl. 3 odst. 6 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (dále jen „Směrnice“), který stojí na formálním pojetí skutečného majitele svěřenských fondů. Dle § 6 odst. 3 návrhu zákona platí, že skutečným majitelem právního uspořádání (tj. svěřenského fondu nebo zahraničního svěřenského fondu) je vždy také každá fyzická osoba, která je:

- a) jeho zakladatelem,
- b) jeho svěřenským správcem,
- c) oprávněná k výkonu dohledu nad správou právního uspořádání a která může jmenovat nebo odvolat svěřenského správce nebo obmyšleného,
- d) jeho obmyšleným a
- e) z okruhu osob, v jejichž hlavním zájmu bylo právní uspořádání zřízeno nebo je spravováno, není-li obmyšlený.

U svěřenského fondu je zákonem jasně a přesně dané, kdo je skutečným majitelem. Na citované ustanovení nicméně navazuje upravované ustanovení § 5 odst. 4, podle něhož se při určení skutečného majitele korporace, jejíž podíl je spravován v právním uspořádání, použijí ustanovení o skutečném majiteli korporace.

Nutno zdůraznit, že neexistuje žádný ospravedlnitelný důvod pro zavedení odlišného režimu při určování skutečného majitele korporace, jejíž podíl byl vložen do svěřenského fondu, od určování skutečného majitele svěřenského fondu dle nevyvratitelné domněnky upravené v § 6 odst. 3 návrhu zákona. Ještě zásadnější je skutečnost, že pro zavedení této výjimky pro korporace není podklad v žádném ustanovení Směrnice. Navržené ustanovení rozvolňuje určení skutečného majitele v korporacích, jejichž podíl je spravován ve svěřenském fondu, a jde proti smyslu a účelu samotného návrhu zákona, potažmo Směrnice. K obdobnému závěru ostatně dospěl i Odbor kompatibility Úřadu vlády, který ve svém stanovisku k původnímu návrhu zákona mj. píše „Navíc je otázkou, jak skloubit materiální pojetí uplatňované na korporace s pojetím formálním, které je uplatňované na právní uspořádání (svěřenské fondy). Směrnice

AMLD nedává jasnou odpověď, jak nahlížet na případ, kdy je podíl korporace spravován v právním uspořádání. Přikláníme se ale spíše k názoru, že pokud je podíl korporace spravován v právním uspořádání, měla by být použita kritéria pro právní uspořádání, tedy včetně [§ 6] odstavce 3.“.

S ohledem na výše uvedené se tak navrhuje problematické ustanovení § 5 odst. 4 návrhu zákona nahradit a pro vyloučení všech pochybností explicitně stanovit, že při určení skutečného majitele korporace, jejíž podíl je spravován v právním uspořádání, se rovněž použije domněnka podle § 6 odst. 3 návrhu zákona.

Platné znění dotčeného ustanovení s vyznačením navrhované změny:

Vládní návrh zákona o evidenci skutečných majitelů

§ 5

- (1) Platí, že každá osoba ve vrcholném vedení korporace je jejím skutečným majitelem,
- a) nelze-li žádného skutečného majitele určit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po evidující osobě rozumně požadovat, nebo
 - b) je-li osobou s koncovým vlivem v korporaci právnická osoba, která nemá skutečného majitele podle § 7.
- (2) Je-li osobou s koncovým vlivem v korporaci právnická osoba, která nemá skutečného majitele podle § 7, a zároveň je koncovým příjemcem korporace jiná osoba, platí, že skutečnými majiteli korporace jsou každá osoba ve vrcholném vedení této korporace a každá fyzická osoba, která je jejím koncovým příjemcem.
- (3) Je-li osobou s koncovým vlivem právnická osoba, jejíž skutečný majitel je určen podle odstavce 1 nebo 2, platí, že každá osoba v jejím vrcholném vedení je také skutečným majitelem všech korporací v jí podřízené struktuře vztahů.
- ~~(4) Při určení skutečného majitele korporace, jejíž podíl je spravován v právním uspořádání, se použijí ustanovení o skutečném majiteli korporace.~~
- (4) Při určení skutečného majitele korporace, jejíž podíl je spravován v právním uspořádání, se použije domněnka podle § 6 odst. 3.**